

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203926
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313203926.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČ: 264 29 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, , IČO: 36 864 421, proti žalovanej: A. M., K. I., Š. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166, zastúpeného Mgr. Henrichom Schnidlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 156,- eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/76/2013-80 zo dňa 22.1.2016, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou v prevyšujúcej časti návrh na zaplatenie sumy 156,- eur s príslušenstvom zamietol, a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné vyššie označeným rozsudkom konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 156,- eur od 29.5.2010 do zaplatenia zastavil. V prevyšujúcej časti návrh na zaplatenie sumy 156,- eur s príslušenstvom zamietol. Zároveň pripustil, aby do konania na strane žalovanej vstúpil ako vedľajší účastník združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. IČO: 42309166, so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, zastúpený Mgr. Henrichom Schnidlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 59,98 eur na jeho účet v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca návrhom doručeným súdu dňa 28.3.2013 sa podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 Z. z. o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 156,- eur s príslušenstvom. Nárok odôvodnil tým, že ako indosátor je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil 21.1.2010 na zmenkovú sumu 156,- eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 29.5.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia.“ Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa - POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nezaplatil na uvedenú zmenkovú sumu nič a to ani na istinu, ani na úroky. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal skutočnosť predloženia zmenky na platenie zistiť verejnou listinou. Podaním doručeným súdu dňa 22.12.2015 žalobca zobral návrh v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť a uplatňoval nárok na zmenkový úrok iba vo výške 0,06 % denne.

3. Prvoinštančný súd zo zmenky predloženej žalobcom zistil, že listina je označená ako zmenka, je vystavená v Humennom dňa 21.1.2010 s textom: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s.r.o. IČO: 35 807 598, Bratislava sumu 156,- eur a zmenkový úrok 0,25% denne od 29.5.2010. Splatné POHOTOVOSŤ, s.r.o., Bratislava. Bez protestu na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Vystaviteľom je žalovaná. Na opačnej strane, na rube zmenky je uvedené: Namiesto nás na rad CD Consulting, s.r.o. - žalobca. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi POHOTOVOSŤOU, s.r.o., Bratislava (predchádzajúci veriteľ) a žalovaným, číslo zmluvy 803100540 zo dňa 21.1.2010 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 100,- eur a žalovaná sa zaväzuje zaplatiť požičnanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 62,- eur, t.j. celkovo zaplatiť sumu 162,- eur v 6. mesačných splátkach po 27,- eur počnúc od 24.2.2010 na účet veriteľa. V zmluve o úvere nie sú uvedené úroky z úveru, ani RPMN.

4. Predmetom konania je spor zo zmenky. Keďže žalobca si výslovne uplatňuje právo na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom zo zmenky, súd musel zistiť, či zmenka spĺňa náležitosti stanovené zákonom č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch. Predložená zmenka je vlastnou zmenkou, spĺňa všetky náležitosti podľa tohto právneho predpisu. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 5Er/1116/2010 vyplýva, že tú istú pohľadávku, z tej istej zmenky a z úverovej zmluvy, t.j. z toho istého spotrebiteľského právneho vzťahu, si na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu uplatnil plnenie voči žalovanej ako povinnému predchádzajúci veriteľ ako oprávnený - Pohotovosť, s.r.o. Z uznesenia exekučného Okresného súdu Humenné ďalej vyplýva, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dôvodom bolo, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah a je preto na neho potrebné použiť právne normy o ochrane spotrebiteľa. Exekučný súd zároveň konštatoval, že rozhodcovské doložky uzavreté v tomto prípade sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda sú absolútne neplatné. Následne bolo exekučné konanie uznesením exekučného súdu zastavené.

5. V uvedenom spore je zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, o čom už rozhodli aj iné exekučné súdy. Predmetom konania je zmenka, ktorá slúžila na zabezpečenie, ale aj na uhradenie dlhu vzniknutého zo zmluvy o úvere, ktorý je spotrebiteľským vzťahom. Na uvedený právny vzťah je preto potrebné použiť, okrem ustanovení zákona o zmenkách a šekoch, aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve a iné spotrebiteľské právne normy EÚ a SR. Návrhom sa uplatňuje nárok zo zmenky, t.j. cenného papiera, a to dokonca z indosovanej zmenky podľa zákona č.191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, čo umožňuje právnenému predchodcovi žalobcu, aby použitím zmenky obišiel ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a následne si vymáhal od dlžníka plnenia aj z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zmenka je síce založená na prísnej formálnosti zmenkových vzťahov a vo všeobecnosti sa pri zmenke neskúma causa pôvodného právneho vzťahu. Výsledkom však môže byť, že dôjde k porušeniu rovnosti účastníkov zneužitím tohto inštitútu, a to bez možnosti súdnej kontroly (VI.ÚS457/2010 Ústavného súdu CZ). V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora sp.zn. C - 419/2011 zo 14. 03. 2013 (Česká sporiteľňa a.s. proti Geraldovi Feichterovi), v ktorom samotný Európsky súdny dvor v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia, napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Pri posúdení veci poukázal aj na nemecký rozsudok Z1965, podľa ktorého, ak bola zmenka prevedená na iný subjekt (čo je aj tento prípad, pretože prvý zmenkový veriteľ Pohotovosť, s.r.o. ju previedol na žalobcu) a pritom jestvujú indície, že zmenka zabezpečovala úver alebo pôžičku pre spotrebiteľa (čo je aj tento prípad), nie je možné poskytnúť ochranu žalobcovi, lebo aj nový zmenkový veriteľ, t.j. žalobca si mal preskúmať v súlade so spotrebiteľským právom, či zmenka zabezpečovala spotrebiteľský úver, a hlavne z dôvodu, že nadobudol tieto zmenky od subjektov (v tomto prípade Pohotovosti, s.r.o.), o ktorých je všeobecne známe, že predmetom ich činnosti je poskytovanie úverov alebo pôžičiek.

6. Bez platnej dohody o vyplňacom práve nemôže byť platná ani vyplnená zmenka (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo/161/2007). Na uvedený prípad je potrebné okrem zákona o zmenkách a šekoch použiť aj právne názory vo vyššie uvedených rozhodnutiach súdov EÚ a členských štátov EÚ a aplikovať aj právne normy. Súd dodal, že treba rozlišovať neplatnosť zmenky ako cenného papiera buď podľa zákona o zmenkách a šekoch č. 191/1950 Zb., ale na druhej strane je potrebné rozlišovať neplatnosť dojednaní o vystavení, resp. vyplnení zmenky a následne neplatnosť samotnej

zmenky vystavenej podľa týchto dojednaní, ak sú v rozpore so spotrebiteľskými právnymi normami, a to či už pre neprijateľnosť zmluvných podmienok alebo pre rozpor s dobrými mravmi. Dohoda o vyplňacom práve k zmenke ako aj zmenka sú neplatné podľa ustanovení spotrebiteľského práva a nie podľa zákona o zmenkách a šekoch. Keďže si žalobca uplatnil výslovne právo zo zmenky, súd celý návrh zamietol. Zmluva a obchodné podmienky nie sú individuálne dojednané a sú na predtlačení formulároch.

7. V tomto konkrétnom prípade súd posúdil za absolútne neplatné dojednanie o vyplnení zmenky, ako aj následne vystavenú samotnú zmenku, a to z dvoch samostatných dôvodov. Dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľná zmluvná podmienka, a to podľa článku 2 písm. a/ v spojení s ustanovením prílohy odsek 1 písmeno s/ Smernice 93/13/EHS, pretože sa jedná o podmienku ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa, neprimerane vysokého prísľušenstva pohľadávky - zmenkový úrok 0,25% denne. Zároveň ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to predovšetkým podľa § 53 odsek 4 písm. k/, pretože umožňuje požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Je zrejme, že dohoda o vyplnení zmenky a následná vystavená zmenka podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a umožňuje mu vymáhať od spotrebiteľa aj neprimerane vysoké sankcie. Okrem toho nebola individuálne dojednaná. Dojednanie o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že na základe tejto podmienky vystavená zmenka umožnila previesť indosáciou bez súhlasu spotrebiteľa práva zo zmluvnej strany Pohotovosť, s.r.o. na žalobcu CD Consulting, čím došlo k zhoršeniu postavenia a ochrany práv spotrebiteľa. Zmenka a jej indosácia nadmerne sťažili spotrebiteľovi možnosť realizovať jeho práva. Taký záver vyplýva už z charakteru zmenkového konania, ktoré nepripúšťa skúmanie dôvodu vzniknutého záväzku, ani ex offio ochranu spotrebiteľských práv (ÚS ČR IV., ÚS ČR 457/10).

8. Taktiež je zrejme, že tento právny úkon, a to dohoda o vyplnení zmenky a následne podľa nej vystavená zmenka, sú absolútne neplatné aj podľa § 39 a § 3 Občianskeho zákonníka, a to pre rozpor s dobrými mravmi a pre rozpor so zákonom, respektíve snahou veriteľa obísť právne normy spotrebiteľského práva. Účelom tohto právneho úkonu je prostredníctvom zmienek obísť vyššie uvedené ustanovenia spotrebiteľského práva zameraného na reálnu a nielen formálnu ochranu práv a povinností spotrebiteľa, a to aj súdom v každom štádiu konania. Súd poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 161/2007 zo dňa 6.5.2008, ktorý konštatoval absolútnu neplatnosť úverovej spotrebiteľskej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka a § 265 Obchodného zákonníka. Zároveň NS SR konštatoval, že z absolútne neplatnej úverovej zmluvy nemohlo veriteľovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky. V tomto prípade je zrejme, vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie, že pohľadávka žalobcu uplatnená v tomto konaní je v rozpore so spotrebiteľským právom a je zjavne neopodstatnená a neprípustná. Súd preto bez nariadenia pojednávania bez ďalšieho postupu podľa článku 5 Nariadenia nasledujúceho s poukazom na bod 13 preambuly Nariadenia a článok 4 odsek 4 Nariadenia, návrh žalobcu zamietol.

9. Námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vznesenú zo strany žalobcu, majúci na pamäti dikciu ustanovenia § 93 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, považoval za nedôvodnú, pretože vyššie uvedené združenie je subjektom, ktorý je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na základe zákonného splnomocnenia zo zákona o ochrane spotrebiteľa, a to bez konkretizácie svojho hmotnoprávneho záujmu na výsledku konania. Tým sa zabezpečuje aj Smernicou EÚ požadovaná reálna a nielen formálna rovnosť účastníkov v spotrebiteľských veciach, čo je zmyslom a cieľom spotrebiteľského práva EÚ a SR. Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka v čase jeho vstupu boli teda splnené a preto súd pripustil jeho vstup do konania na strane žalovanej.

10. Keďže žalobca zobral návrh v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť pred prvým pojednávaním, súd v zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov konania a úspešná žalovaná si trovy neuplatnila, resp. jej žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešného účastníka priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,98 eur.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie. Navrhol rozsudok zmeniť a návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov odvolacieho

konania. Ako dôvod uviedol, že dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia uvádza, že vykonal dokazovanie o. i. aj úverovou zmluvou, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, exekučným spisom i ďalšími listinnými dôkazmi. Žalobca a podľa dostupných informácií ani žalovaný však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. Žalobca predložil ako dôkaz svojich nárokov platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb., dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného nebolo žiadnych námietok, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonávanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods. 3, 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke. Ak tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej v Nariadení. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1, veta prvá, in fine O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak učinil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhov žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval a svojím konaním ju prakticky uznal. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských a základných slobôd. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal, z podľa neho, nesporných skutočností. Za nesporné považoval to, že žalovaný so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej, že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Súdom uvádzané údajne nesporné skutočnosti neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Žalovaný, ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nevyjadřili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ, z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči novému majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR spisovej značky 5 Obo/3/2008 zo dňa 22.10.2008. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým on v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu prevzal súd a suploval aktivitu. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25Cdo/1839/2000, kde pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťa, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blankozmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Vyplýva to z formulácie § 4 ods. 6 zákona a spojenia „v čase vyplnenia“ zo slov „vyplnenú veriteľom“, z ktorej je zrejmé, že zákonodarca pripúšťa, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“, resp. by vylúčil vyplňovanie zo strany veriteľa. Z uvedeného vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťa používanie blankozmieniek. Napokon zdôraznil procesne mimoriadnu dôležitú okolnosť, že žalovaný vo svojej odpovedi uplatnený nárok zo zmenky uznal. Tým, že uznal uplatnený nárok, jednoznačne prejavil svoju vôľu, že nemá záujem o ochranu pred uplatneným nárokom. Nie je prípustné, aby súd napriek prejavenej vôli žalovaného tomuto nanútil obranu, o ktorú

tento účastník nielen že nestojí, ale prezentuje stanoviská, ktoré sú v priamom rozpore so súdom aplikovanou obranou. Súd v tomto konaní nie je nezávislým arbitrom, ale aktívnym účastníkom konania, čo náš právny poriadok vylučuje. V ďalšom odkázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/16/2010 zo dňa 3.2.2010, uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013.

13. K pripusteniu vstupu vedľajšieho účastníka do konania doplnil odvolanie aj o argumentáciu, že predmetné konanie je Európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a je právne regulované Nariadením EP č. 861/2007, v ktorom je upravený procesný postup súdu a strán odlišne od vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 99/1963 Z.z. (O.s.p.). Právna regulácia označeného Nariadenia obsiahnutá v článkoch 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v Občianskom súdnom poriadku len výnimočne, a to vtedy, ak sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom, uplatniteľným v členskom štáte. Pre oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, doručené súdu pred 01.01.2015, teda pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p., je konajúci súd povinný zabezpečiť si vyjadrenie účastníka, na ktorého stranu vedľajší účastník vstúpil. Len samotné oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania nemôže automaticky zakladať jeho právo na účasť v konaní, a tak isto, že osoba, popri ktorej vstúpil do konania, s takýmto úkonom súhlasí. Namietal nesúlad ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. s čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR. Poukázal na to, že vedľajší účastník získava prístup k osobným údajom spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ k takémuto prístupu nedal súhlas. Ide o neoprávnené zasahovanie do súkromného života účastníka konania. Zároveň dochádza k rozporu s ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, ktorý neoprávnené spracovávanie prísne sankcionuje. Považuje preto namieste vyžadovať súhlas spotrebiteľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, čím by sa zabránilo porušovaniu jeho ústavných práv. Poukázal taktiež na novelizované znenie § 93 ods. 3 O.s.p., účinné od 01.01.2015. Vzťah žalobcu ako nadobúdateľa zmenky a žalovaného ako vystaviteľa zmenky je právnym vzťahom, ktorého úprava je obsiahnutá v zákone č. 191/1950 Sb. a ktorá neumožňuje prihliaďnúť na kauzálny vzťah medzi indosantom a majiteľom zmenky. Predmetné konanie teda nie je konaním, v ktorom by na jednej strane vystupoval spotrebiteľ, a preto nie je možné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorá bola založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa. Európske konanie s nízkou hodnotou sporu nadobudne atribúty sporového konania až po podaní odvolania voči rozsudku vydaného príslušným súdom. Až po takomto procesnom úkone môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva. Svoju argumentáciu doplnil o názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený vo veci 6Cdo 357/2012 zo dňa 30.10.2013.

14. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

15. Odvolací súd podľa § 378 a nasl. CSP prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. V súvislosti s odvolacími námietkami považuje odvolací súd za dôležité poukázať na spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, v zmysle ktorého, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že:

a) pokiaľ za akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

b) pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

17. Odvolací súd ďalej v súvislosti s odvolacími námietkami uvádza, že všeobecný súd je i pri rešpekte k špecifickej, prísne formálnej povahe inštitútu zmenky a jeho historickým koreňom povinný vždy prihliadnuť aj k okolnostiam konkrétnej veci. V prípade spotrebiteľa však nesmie prehliadať jeho špecifické záujmy a postavenie. Pri svojej rozhodovacej činnosti musí hľadať také interpretačné a aplikačné východiská, ktoré zabránia zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov neprímerane v neprospech niektorého z účastníkov v zmenkových vzťahoch.

18. V súvislosti s vyššie uvedeným je treba uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedená zmenka bola vystavená 21.1.2010 pričom v pravom hornom rohu je uvedené číslo zmluvy, a to XXXXXXXXXX. Uvedené číslo je na zmluve o úvere uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., a žalovanou. Zmluva o úvere bola uzavretá 21.1.2010 (č.l. 5 prip. sp. 5Er/1116/2010 OS Humenné). Podľa nej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 100,- eur. V tom čase ustanovenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z uvedeného textu vyplýva, že zmenka bola vyplnená v rozpore s týmto ustanovením a preto sa žalobca nemohol úspešne domáhať plnenia z uvedenej zmenky.

19. Pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve uvedenú vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, tu odvolací súd uvádza, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť hlavne k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nesmú však slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme dodávateľ ukryl dojednania, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ koná, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Fakticky je pritom zmluvná sloboda spotrebiteľa pri určovaní, ktoré dojednania budú uvedené v zmluve a ktoré vo všeobecných podmienkach, len zdanlivá, lebo obe listiny vo formulárovej podobe pripravuje dodávateľ a s ohľadom na nepomer vo vyjednávací sile dodávateľa a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že sa spotrebiteľ ťažko môže domôcť zmeny predom pripravených zmluvných dojednaní. Doložka v zmluve uzavretej adhéznym spôsobom, ktorá odkazuje na podmienky uvedené mimo vlastný text zmluvy, je platná, len ak slabšia strana s doložkou a jej významom bola reálne oboznámená alebo ak sa preukáže, že význam doložky musela poznať. Tieto podmienky v danom prípade, pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky, splnené neboli. Preto aj z toho hľadiska je treba považovať zakomponovanie dohody o vyplňovacom práve blankozmenky do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru za také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

20. Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 387 CSP).

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 v spojení s § 262 CSP.

22. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta CSP, § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

23. Rozsudok podpísal za všetkých členov senátu iba jeho predseda, a to z dôvodu čerpania dovolenky ostatných členov senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).